

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság (..... szám alatti) ügyvéd által képviselt Kft. „f.a.” (..... szám alatti) felperesnek-, a személyesen eljár (..... szám alatti lakos) alperes ellen 15.247.000,- Ft kártérítés megfizetése iránt a Nógrád Megyei Bíróságon indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.247.000,- (Tizenötmillió-kétszáznegyvenhétezer) forintot és ennek 2008. december 9-től kezdődően félévente számított, a megelőző félév utolsó napján irányadó jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamatát és 500.000,- (Ötszáz-ezer) forint perköltséget.

Köteles megfizetni az alperes az államnak külön felhívásra 900.000,- (Kilencszáz-ezer) forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet 3 példányban a Nógrád Megyei Bíróságon lehet írásban benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A fellebbező fél számára az Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a kamat, vagy a perköltség megfizetésére, az illeték viselésére vonatkozik, vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

Indokolás

A megyei bíróság Fpk. számú végzésével rendelte el a felperes Kft. felszámolását. A felszámolás közzététele 2009. október 12-én megtörtént.

Ezt megelőzően a Cégbíróság a felperest megszűntnek nyilvánította, elrendelte a társaság kényszer végelszámolását.

Ez időszakban a cég vezető tisztségviselője az alperes volt. A tevékenységet záró dokumentumok közül az egyszerűsített éves beszámoló mérlege 9-es tétele szerint a felszámolás alá került cégnek 15.247.000,- Ft pénzvagyona volt, az 5. tételnél szereplő 81.050.000,- Ft értékű forgóeszközön kívül, valamint 65.803,- Ft követelést tartott nyilván.

A pénzeszközzel az ügyvezető nem tudott elszámolni. A felszámolás során a kijelölt felszámoló büntető eljárást is indított és a társaság tagjai ellen.

A felperes kereseti kérelmében kérte, hogy a megyei bíróság kötelezze az alperest 15.247.000,- Ft tőke, ennek 2008. október 13-tól a kifizetésig számított késedelmi kamata és perköltség megfizetésére. A keresetének jogalapjaként a Cstv. 31. §. (1) bekezdés b.) valamint a Ptk. 479. §. (2) bekezdését jelölte meg, figyelemmel a gazdasági társaságokról szóló törvény 22. §. (2) bekezdésében foglaltakra is. Hivatkozott arra, hogy a fenti jogszabályok szerint a cég képviselője a cég iratanyaga mellett, a cég teljes vagyonát, tehát a készpénzként nyilvántartott vagyont is köteles a felszámoló felhívására átadni, ami többszöri felhívás ellenére nem történt meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy nem tudja, hogy volt-e a cégnek pénzvagyona, annak ellenére, hogy a mérleget maga írta alá. Ő ugyanis nem ért a könyveléshez és-ával a társaság egy másik tagjával közösen intézték az ügyeket, de az alperes inkább a munkások foglalkoztatásával foglalkozott, a pénzügyekkel pedig tulajdonostárs.

Előadta azt is, hogy munkaviszonyban állt a cégnél, de nem tudja pontosan, hogy a felszámoló hogyan szüntette meg a munkaviszonyát.

Az alperes a bíróság tájékoztatása ellenére az általa aláírt okirati bizonyítékkal, az abban lévő készpénzre vonatkozó mérlegadattal szemben, annak meg nem létére, illetve eltérő pénzüsszegre vonatkozóan bizonyítást nem tudott felajánlani, a könyvelő tanúkénti meghallgatását sem kérte.

Azt sem igazolta munkaszerződéssel, hogy a felszámolás alatt álló felperesnek korábban munkaviszonyban álló alkalmazottja lett volna.

A bíróság beszerezte a nyomozati eljárásból a könyvelő tanúvallomását, amely szerint vagy által átadott bizonylatok alapján végezte a könyvelést. Utalt arra is, hogy ha a kiadások nem voltak szabályosan dokumentálva, előfordulhatott a Kft. készpénzállományának megnövekedése a könyvelésben.

Azt azonban a nyomozati eljárásban tett tanúvallomás nem igazolja, hogy a mérlegben feltüntetett készpénz maradvány nem volt meg a felszámolás kezdetén.

A bizonyítás sikertelenségét a Pp. 164. §-a alapján az alperes terhére kellett értékelni, ezért a megyei bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest tevékenységet záró mérlegben feltüntetett, de a felszámolónak át nem adott pénzüsszeg megfizetésére a Cstv. 31. §. (1) bekezdés b.) pontja és a Ptk. 479. §. (2) bekezdése valamint a Gt. 26.§(2) bekezdése alapján.

Az alperes nem igazolta azt sem, hogy munkaviszonyban állt ügyvezetőként a felperesnél, ezért a megbízás szabályai szerint lett volna köteles elszámolni és a felszámolónak a maradvány pénzösszeget átadni.

A hiányzó vagyonért helytállási kötelezettsége fennállt. A felperes által megjelölt bírói gyakorlat (BDT. 2008. 1767.) azonban nem a pénzkezelő felelősségére vonatkozó munkajogi szabályokra alapul, hanem a gazdasági társaságokról szóló törvény – lex speciális – a vezető tisztségviselők kárfelelősségére. Ebből kitűnően a megyei bíróság álláspontja szerint, a felperes álláspontjával szemben a munkaviszonyban álló ügyvezetőre sem a Munka Törvénykönyve pénz – és eszköz kezelőkre vonatkozó felelősségi szabályai alkalmazhatók, hanem a kártérítés szabályai a Gt. 22. § és 26.§ (2) bekezdése együttes értelmezése alapján. Ennek azonban nincs jogi jelentősége a konkrét esetben, mivel az alperes nem bizonyította, hogy munkaviszonyban volt ügyvezető a felperesnél.

Tekintve, hogy a kereset eredményre vezetett, a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján köteles volt az alperes a felperes perköltségének megfizetésére, melyet ÁFA-val növelt összegben 500.000,- Ft-ban állapított meg a bíróság az alperesre méltányosabban, a perérték alapján számítható összegnél kisebb mértékben.

A felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán nem rótt le illetéket, ezért az Illetéktörvény 74. §. (3) bekezdésének utaló szabálya és a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. §. (2) bekezdése alapján annak viselésére a pervesztes alperes köteles.

Balassagyarmat, 2011. december 5.

Dr. Barsi József
bíró